

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබගේ පාරිශුද්ධත්වය නොමැතිව, භාරතයට දෙවිලොව විය නොහැක. ඔබගේ පවුලේ අය සමඟ නිවසේ ජීවත් වන අතර, පිවිතුරු වන්නට ඔබට ශ්‍රීමත් ලැබී තිබේ. දෙපසටම ඔබගේ වගකීම් ඉටු කරන්න.

ප්‍රශ්නය: වෙනත් ආධ්‍යාත්මික හමුවීම් සහ ආශ්‍රම වලින් මුළුමනින්ම වෙනස් වන්නේ, මෙහි ඇති කුමන ක්‍රම-වේදයද?
පිළිතුර: මිනිසුන් ගොස් එම ආශ්‍රමවල ජීවත් වී විශ්වාස කරන්නේ, ඔවුන්ට එහි යහපත් ආශ්‍රයක් තිබෙන බවත්, නිවසේ සහ පවුලේ කැලඹීම් නොතිබෙනු ඇතැයි කියාය. කෙසේවෙතත්, එහි කිසිම අරමුණක් සහ ඉලක්කයක් නොමැති අතර මෙහිදී ඔබ ජීවමානව මියැදිය යුතුයි. ඔබට තම නිවස සහ පවුල අත්හැරීමට යැයි නොකියයි. ඔබ නිවසේ ජීවත් වී, දැනුමේ අමෘතය පානය කර, ආධ්‍යාත්මික සේවයේ යෙදෙයි. වෙනත් ආධ්‍යාත්මික හමුවීම්වල ඔවුන්ට මෙම ක්‍රමවේදය නැත.

මිමි ශාන්ති. පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔය දරුවන්ට විස්තර කරන්නේ, මෙහිදී ඔබට විස්තර කරන්නේ පියා පමණක් බව, ඔය දරුවන් දන්නා නිසාය. මේ නිසා 'ශිව දෙවියන් කතා කරයි' කියා නැවත නැවතත් පැවසීම නිවැරදි නොවන බව හැඟෙයි. ගිතාට හඬ නගා කියවන අය මෙසේ කියනු ඇත: 'ක්‍රිස්ණා දෙවියන් කතා කරයි.' කෙසේවෙතත් ඔහු හිඳ, පිටට ගොස් ඇත. ඔවුන් පවසන්නේ ක්‍රිස්ණා, ගිතාට පැවසූ බවත්, ඔහු රාජයෝගාව ඉගැන්වූ බවත්ය. ඔබට මෙහිදී රාජයෝගාව උගන්වන්නේ ශිව බාබා බව, ඔය දරුවන්ට වැටහෙයි. ඔවුන් රාජයෝගාව උගන්වන වෙනත් ආධ්‍යාත්මික හමුවක් නැත. පියා පවසන්නේ: මා ඔබට රජුන්ගෙන් රජවරුන් බවට පත් කරනවා. ඔවුන් නිකම්ම මෙසේ කියයි: ක්‍රිස්ණා දෙවියන් පවසයි: මන්මනාහව! ඔහු එය පැවසුවේ කවදාද? ඔහු එය වසර 5000කට පෙර පැවසූ බව හෝ ඔහු ක්‍රිස්තු තුමාට වසර 3000කට පෙර එය පැවසූ බව, ඇතැම් අය පවසයි. ඔවුන් වසර 2000ක් ගැන නොකියයි, මන්ද, අතර මැද වසර 1000දී ඉස්ලාමිකයන් සහ බෞද්ධයින් පැමිණි බැවින්. එබැවින් ක්‍රිස්තුතුමාට වසර 3000කට පෙර, එය ස්වර්ණමය යුගය වූ බව මින් ඔප්පු වෙයි. අප පවසන්නේ වසර 5000කට පෙර දෙවියන් පැමිණ, ගිතාට පවසා, දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කළ බවයි. දැන් වසර 5000කට පසුව, ඔහු නැවත පැමිණිය යුතුයි. මෙම චක්‍රය වසර 5000කි. මෙම පියා, මෙම කෙනාගේ මාර්ගයෙන් විස්තර කරන බව, ඔය දරුවන් දන්නවා. මිනිසුන් යන, විවිධ ආකාරයේ ආධ්‍යාත්මික රැස්වීම් තිබේ. සමහරු ගොස් ආශ්‍රමයක ජීවත් වෙයි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් ගොස් මටට සහ පියාට උපත ලැබූ බව හෝ ඔවුන්ට උරුමයක් ඔවුන්ගෙන් හිමි වූ බව නොකියයි. නැහැ; ඔවුන් සලකන්නේ එම ආශ්‍රය යහපත් බවත් නිවසේ සහ පවුලේ කැලඹීම් එහි නොමැති බවත් පමණයි. කෙසේවෙතත්, එහි කිසිම අරමුණක් හෝ ඉලක්කයක්ද නැත. මෙහි ඔබ පවසන්නේ ඔබ මවත් පියාත් වෙතට පැමිණ ඇති බවයි. මෙය, ඔබ ජීවමානව මියැදුණු ඔබගේ උපතයි. ඒ මිනිසුන්, පැමිණ තම නිවසේ නවතින දරුවන්ට, දරුකමට හදාගනී. මෙහි, ඔබගේ දෙමාපියන්ගේ නිවස හෝ නැන්දා-මාමලාගේ නිවස අතහැර දමා, මෙහි පැමිණ නවාතැන් ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් නොමැත. එය කළ නොහැකි දෙයකි. මෙහි, ඔබ තම පවුලේ අය සමඟ නිවසේ වාසය කරන අතර, නෙළුම් මලක් මෙන් විය යුතුයි. ඔබ කුමාර කෙනෙක් හෝ වෙනත් කවුරු වූවත් ඔබට පවසනු ලබන්නේ, නිවසේ ජීවත් වෙමින් දිනපතාම පැමිණ, දැනුමේ අමෘතය පානය කරන ලෙසයි. මෙම දැනුම වටහාගෙන ඉන්පසුව වෙනත් අයට විස්තර කර දෙන්න. එම දෙපසටම ඔබගේ වගකීම් ඉටු කළ යුතුයි. ඔබ තම පවුලේ අය සමඟ නිවසේ වාසයද කළ යුතුයි. අවසානය දක්වාම ඔබ දෙපසටම ඔබගේ වගකීම් ඉටු කළ යුතුයි. අවසානයේ ඔබ මෙහි වාසය කළත්, එහි වාසය කළත්, සෑම කෙනෙකුටම මරණය පැමිණෙයි. මෙසේ කියයි: රාමා ගිය අතර රාවණ ද ගියා. එබැවින් සෑම කෙනෙක්ම පැමිණ මෙහි සිටිය යුතු නැහැ. මේ මිනිසුන් ඔවුන්ගේ නිවෙස් හැර ආවේ විෂ වෙනුවෙන් ඔවුන්ට හිරිහැර කළ නිසයි. කුමාරීන්ද නිවෙස්වල ජීවත් විය යුතුයි. ඔබ ඔබගේ නෑ මිතුරන්ට සේවය කළ යුතුයි. සමාජ සේවකයන් බොහෝ සිටියි. රජයට මෙතරම් ජනතාවක් බලාගත නොහැක. ඔවුන් සියලු දෙනාම තම පවුලේ අය සමඟ නිවසේ වාසය කරමින් එක් හෝ තව අන්දමක සේවයක් කරයි. මෙහි ඔබ ආධ්‍යාත්මික සේවය කළ යුතුයි. තවද ඔබ ඔබගේ පවුලේ අය සමඟ නිවසේ ජීවත් විය යුතුයි. ඔව්, ඒ මිනිසුන් පාපය නිසා බොහෝ හිරිහැර කරන විට, ඔබට පැමිණ දෙවියන්ගේ රුකවරණය ලබාගත හැක. දියණියන් පාපය වෙනුවෙන් බොහෝ පහරදීම් වලට ලක්වෙයි. වෙනත් තැන්වල එය මෙසේ නොවේ. මෙහි ඔබ පිවිතුරුව රුදි සිටිය යුතුයි. රජයටද පාරිශුද්ධත්වය අවශ්‍ය වී ඇත. කෙසේවෙතත්, ඔබට නිවසේ සිටීමෙන්ම පිවිතුරුව රුදි සිටීමට මගපෑදීමට, බලය තිබෙන්නේ දෙවියන්ට පමණයි. කාලය කෙබඳුද යත්, බොහෝ දුප්පත්කම තිබෙන නිසා, වැඩි දරුවන් සංඛ්‍යාවක් උපත ලබනවාට රජය පවා අකමැතිය. එබැවින් අඩු දරුවන් සංඛ්‍යාවක් ඇති විමට, භාරතයේ පාරිශුද්ධත්වය පවත්වාගැනීම, ඔවුන්ට අවශ්‍ය වී තිබේ. පියා පවසන්නේ: දරුවන් පිවිතුරු වන්න, එවිට ඔබ පිවිතුරු ලෝකයේ අධිපතියන් වෙයි. ඔවුන්ගේ බුද්ධියේ මෙය නොමැත. භාරතය පිවිතුරුව තිබුණු අතර එය දැන් අපවිත්‍රයි. සියලුම ජීවත්මයන්ට පිවිතුරු වීමට අවශ්‍යයි. මෙහි බොහෝ දුක තිබේ. ඔබගේ පාරිශුද්ධත්වය නොමැතිව, භාරතයට පිවිතුරු විය නොහැකි බව, ඔබ දන්නවා. අපායේ තිබෙන්නේ දුක පමණයි. මනුෂ්‍යයන් විෂ ගංඟාවේ සිරවී සිටින අයුරු ඔවුන් ගරුඛා පුරාණයේ පෙන්වන ආකාරයෙන් අපාය යනු, වෙනත් දෙයක් නොවෙයි. ඔවුන් දඩුවම් විඳින එවන් ගංඟාවක් නැත. දඩුවම් විඳින්නේ ගර්භාග සිර මැදිරියේය. සත් යුගයේ දඩුවම් විඳින ගර්භාග සිර මැදිරියක් නැත. එහි තිබෙන්නේ ගර්භාග මාලිගාවකි. මෙකල, මිනිසුන් දුකෙන් සහ රෝගීව සිටින, මුළු ලෝකයම ජීවමාන අපායකි; ඔවුන් නොකඩවා එකිනෙකාට දුක් දෙයි. දෙවිලොව මේ කිසිවක් සිදුවන්නේ නැත. පියා ඔබට දැන් පහදා දෙන්නේ: මා ඔබගේ අසීමිත පියාය. මා නිර්මාණකරු බැවින් නිසැකයෙන්ම දෙවිලොව නව ලෝකය නිර්මාණය කරනු ඇත. දිව්‍යලෝකය සඳහා, මා ආදිසනාතන දෙවි දේවතා ධර්මය නිර්මාණය කරනු ඇත. මෙවන් කියමනකි: මවත් ඔබයි පියාත් ඔබයි. ඔහු සෑම චක්‍රයකදීම මෙම රාජ යෝගාව උගන්වයි. ඔහු අසුන්ගෙන, බ්‍රහ්මාගේ මාර්ගයෙන් මුල, මැද සහ අවසානයේ සිට සියලුම වේද ශාස්ත්‍රයන්ගේ රහස් විස්තර කරයි. ඔහු අසුන්ගෙන විස්තර කරන්නේ, සම්පූර්ණයෙන් නුගත් අයටයි. ඔබ මෙසේ පවසමින් සිටියා: අහෝ දෙවියනේ වඩින්න! අපවිත්‍ර අයට එහි යා නොහැක. එබැවින් ඔබට පිවිතුරු කිරීමට ඔහු

අනිවාර්යෙන් මෙහි පැමිණිය යුතුයි. ඔහු පෙර වක්‍රයේද ඔබට රාජයෝගාව ඉගැන්වූ බව, ඔහු ඔය දරුවන්ට මතක් කර දෙයි. ඔබගෙන් මෙසේ විමසයි: ඔබ මීට පෙර මෙම දැනුම ලබාගෙන තිබෙනවාද? ඔබ පවසන්නේ: ඔව්, වසර 5000කට පෙර මා මෙම දැනුම ලබා ගත්තා. මේවා අප්‍රේම දේවල්ය. නව යුගය සහ නව ධර්මය නැවත වරක් ස්ථාපිත කෙරෙනවා. දෙවියන් හැර වෙනත් කිසිවෙකුට මෙම දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කළ නොහැක. ඔවුන්ද නිර්මාණයක් බැවින්, බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු සහ ශංකර්ටවත් එය ස්ථාපිත කළ නොහැක. දෙවිලොව නිර්මාණකරු, මව සහ පියාම අවශ්‍යයි. ඔබට මෙහිදී බොහෝ සතුට අවශ්‍යයි. පියා පවසන්නේ: නිර්මාණකරු මමයි. බ්‍රහ්මාගේ මූලයෙන් මා ඔබද නිර්මාණය කළා. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ බිජය මමයි. තාපසයෙක් හෝ පූජකයෙක් කෙනරම් ශ්‍රේෂ්ඨ වූවන්, මෙම වදන් වෙනත් කිසිවෙකුගේ මුවින් මතු නොවෙයි. මේවා ගිතාවේ වදන්ය. කෙසේවෙතත් ඒවා පැවසිය හැක්කේ, ඒවා පැවසූ කෙනාට පමණයි. වෙනත් කිසිවෙකුට මෙය පැවසිය නොහැක. එකම වෙනස වන්නේ, අශාරීරික ඒකායන කෙනා වෙනුවට ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණා, දෙවියන් බව කියයි. පියා පවසන්නේ: මා මනුෂ්‍ය ලෝකයේ බිජයයි, පරම දනව්වේ නිවැසියාය, අශාරීරික පරමාත්ම ජීවයයි. කිසිම ශාරීරික මනුෂ්‍යයෙකුට, තමන්ට බිජය ලෙස හැඳින්විය නොහැකි බව, ඔබටද වටහාගත හැක. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු සහ ශංකර්ට වූවන් මෙසේ කිව නොහැක. සියලු දෙනාට නිර්මාණය කරන්නේ ශිව බාබා බව ඔබ දන්නවා. මා දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කරනවා. ඔවුන් තමන්ට ක්‍රිෂ්ණා, බ්‍රහ්මා හෝ ශංකර් ලෙසින් හැඳින්වුවද, කිසිවෙකුට මෙසේ පැවසීමටද බලයක් නැත. බොහෝ දෙනෙක් තමන්ට අවතරණයක් ලෙසින්ද හඳුන්වති. කෙසේවෙතත් ඒ සියලු දේ මුසාවන්ය. ඔවුන් මෙහි පැමිණ, මෙහිදී මෙයට සවන් දුන් විට, සිටින්නේ සැබවින්ම එක් පියා සහ එක් අවතරණයක් බව ඔවුන්ට වැටහෙයි. පියා පවසන්නේ: මම ඔබට මා සමඟ පෙරලා රැගෙන යමි. මෙසේ කීමට වූවන් කිසිවෙකුට බලයක් නැත. වසර 5000කට පෙරාතුව ගිතාවේ දෙවියන්, ශිව බාබා, මෙසේ පැවසීය. ආදි සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කළ ඒකායන කෙනා, දැන් නැවත වරක් එය සිදුකරනවා. ජීවත්ම, මදුරු රුලක් මෙන් ආපසු ගිය බව සිහිපත් කෙරෙනවා. එබැවින් පියා පැමිණ මාර්ගෝපදේශකයා වී, සියලු දෙනාට මුදවාගනී. එය දන් කළ යුගයේ අවසානයයි. මෙයට පසුව සත් යුගය පැමිණිය යුතුයි. එබැවින් ඔහු අනිවාර්යෙන් පැමිණ, ඔබට පිවිතුරු කර, ඔබට පිවිතුරු ලෝකයට ගෙන යයි. මෙම ව්‍යවහාර සමහරක් ගිතාවේ තිබේ. එම ආගමට (ගිනිදු) ග්‍රන්ථයක් අවශ්‍ය බව ඔවුන් විශ්වාස කළා. එබැවින් ඔවුන් අසුන්ගෙන ගිතා ග්‍රන්ථය නිර්මාණය කළා. එය සියලුම ග්‍රන්ථයන්ගේ මාණික්‍යයයි, වඩාත්ම ශ්‍රේෂ්ඨ, අංක එකේ මටයි, නමුත් ඔවුන් නම වෙනස් කර තිබේ. පියා මෙකල කළ ක්‍රියාකාරකම් ගැන, ඔවුන් තම යුගයේ ලියන්නේ නැත. එම ගිතාවම නැවතත් මතුවෙයි; එම ගිතාව, නාටකයේ නියම වී ඇත. පියා නැවත වරක් මනුෂ්‍යයන්ට දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය කරන ආකාරයෙන්ම, පසුව වෙනත් අය අසුන්ගෙන, ග්‍රන්ථ ශාස්ත්‍ර ලියයි. සත් යුගයේ කිසිම ග්‍රන්ථයක් නොතිබෙයි. පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට මුළු වක්‍රයේම රහස් පැහැදිලි කරයි. ඔබ මෙම උපන් 84හි වක්‍රය සම්පූර්ණ කර ඇති බව, ඔබට වැටහෙයි. උපන් 84, උපරිම උපන් සංඛ්‍යාව ගන්නේ, ආදි සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මයේ අය පමණයි. මනුෂ්‍ය ජනගහණය වැඩි වන්නේ පසුකාලීනවයි; ඔවුන් මෙතරම් උපන් සංඛ්‍යාවක් නොගනී. පියා මෙහි අසුන්ගෙන, මෙම බ්‍රහ්මාගේ මූලය තුළින් විස්තර කරයි. මා ණයට ගෙන ඇති මෙම සිරුර අයත් මෙම දාදා, ඔහුගේ උපන් ගැන දැන සිටියේ නැහැ. මෙම කෙනා ශාරීරික (ව්‍යක්ත) ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මායි. අර කෙනා සුෂමයි (අව්‍යක්ත බ්‍රහ්මා). දෙදෙනාම එක්කෙනාමයි. මෙම දැනුම තුළින් ඔබත් සුෂම දේශයේ නිවැසියන් වන සුරංගනාවන් බවට පත්වනවා. ඔවුන්ට ඇට මස් නොමැති නිසා, සුෂම දේශයේ නිවැසියන් සුරංගනාවන් ලෙස හැඳින්වෙයි. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු සහ ශංකර්ටද ඇට මස් නොමැත, එබැවින් ඔවුන්ගේ පින්තූර නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේද? ඔහු තරුවක් වන නමුත්, ශිව්‍යයේ පින්තූරයක්ද නිර්මාණය කෙරෙනවා. ඔවුන් එහි ස්වරූපයක්ද නිර්මාණය කරයි. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු සහ ශංකර් සුෂමයි. ඔහුට ඇට මස් වලින් සැදි සිරුරක් නොමැති බැවින්, ඔවුන් මනුෂ්‍යයන්ට කරන ආකාරයෙන් එවන් ස්වරූපයක්, ශංකර් වෙනුවෙන් ඔවුන්ට නිර්මාණය කළ නොහැක. අපි එම භෞතික ස්වරූපය නිර්මාණය කරන්නේ විස්තර කිරීම සඳහාය. කෙසේවෙතත් ඔහුද සුෂම බව ඔබට දැකිය හැක. අවිවා.

1968/07/13 - රාත්‍රී පංතිය

මනුෂ්‍යයන්ට අනිවාර්යෙන් කරුණු දෙකක් අවශ්‍යයි: එකක් සාමය වන අතර අනෙක සතුටයි - ලෝකයේ සාමය සහ තමන්ට සාමය. මනුෂ්‍යයන් ලෝකය වෙනුවෙන් සතුටත්, තමන්ට සතුටත් ආශා කරයි. එබැවින් කෙනෙක් මෙසේ විමසිය යුතුයි: දන් සාමය නොමැති බැවින්, නියත වශයෙන්ම යම් කලකට පෙර සාමය තිබෙන්නට ඇති. කෙසේවෙතත් එය තිබුණේ කවදාද සහ කෙසේද හෝ අසාමය තිබුණේ මන්ද කියා කිසි කෙනෙක් නොදනී, මන්ද මිනිසුන් සිටින්නේ සම්පූර්ණ අන්ධකාරයේය. ඔය දරුවන් සතුට සහ සාමය වෙතට ඉතා හොඳ මාර්ගයක් පෙන්වන බව ඔබ දන්නවා. ඔවුන්ට සතුට තිබෙන නමුත් ඔවුන් පිවිතුරු ද විය යුතු බව ඇසූ විට, ඔවුන් ටිකක් ඇත් වෙයි. මෙම පාපය සියලු දෙනාගේ සතුරා වන අතර, එයට සියලු දෙනාගේ සෙනෙහසද තිබේ. එය අත්හැරීමට සිදුවන විට මිනිසුන්ගේ හදවත් හැකිලෙයි. එය විෂ ලෙස හඳුන්වන නමුත් මිනිසුන් එය අත්නොහරියි. ඔබ බොහෝ වෙහෙස වන නමුත් ඔබ පරාජය වෙයි. සෑම දෙයක්ම පාර්ශ්වද්වන්තව පිළිබඳ කාරණයකි. බොහෝ දෙනෙක් අසමත් වන්නේ මෙයින්ය. කුමාර් කෙනෙක් දුටු විට ඔවුන් ආකර්ෂණය වෙයි. කෝපය, තත්තාව සහ බැඳීමට එම ආකර්ෂණය නැත. විශාලතම සතුරා රාගයයි. එය ජයගැනීම, මහාවීරයෙකුගේ කාර්යයයි. ශරීර අවධානයට පසුව ප්‍රථමයෙන් පැමිණෙන්නේ රාගයයි. ඔබ ජයගත යුත්තේ මෙයයි. අපවිත්‍ර රාගයෙන් පිරී මිනිසුන්, පිවිතුරු අය ඉදිරියේ හිස නමයි. ඔවුන් පවසන්නේ: මා දුෂිත වන අතර ඔබ පාපයෙන් තොරයි. ඔවුන් කෝපයෙන් හෝ තත්තාවෙන් පිරී සිටින බව නොපවසයි. සෑම දෙයක්ම පාපයන් පිළිබඳ කරුණකි. මිනිසුන් විවාහ වන්නේ පාපය වෙනුවෙනි. දෙමව්පියන්ට මෙම සැලකිලිමත් බව තිබේ. ඔවුන් මහජ වූ විට, මුදල් දී පාපයේ ගැලෙයි. ඔවුන් පාපයේ නොගැලෙන්නේ නම්, ආරවුල් ඇති වෙයි. දේවතාවන් සම්පූර්ණයෙන්ම

පාපයෙන් තොර වූ බව, ඔය දරුවන් විස්තර කළ යුතුයි. ඔබ ඉදිරියේ ඔබගේ අරමුණ සහ ඉලක්කය ඔබට තිබේ. ඔබ සාමාන්‍ය මිනිසෙකුගෙන් නාරායන් බවට පරිවර්ථනය වී, රජවරුන්ගෙන් රජවරුන් විය යුතුයි. පින්තූරය ඔබ ඉදිරියේ තිබේ. මෙයට සත්සංගයක් (ආධ්‍යාත්මික හමුවක්) යැයි නොකියයි. ඔවුන්ට ඉගෙනගැනීමට ස්ථානයක් හෝ සත්සංගයක් නැත. සත්‍යය වන ඒකායන කෙනා සමඟ ඇති සත්‍ය සත්සංගය (සත්‍යයේ ආශ්‍රය) තිබෙන්නේ, ඔහු ඔබට පෞද්ගලිකවම රාජයෝගාව උගන්වන විටයි. ඔබට සත්‍යයේ ආශ්‍රය තිබිය යුතුයි. රාජයෝගාව වන ගීතාව උගන්වන කෙනා, ඔහුයි. පියා, ගීතාව හඬ නගා කියවන්නේ නැත; ඔවුන්ට එම ආකර්ෂණය තිබේ. මෙය ඔබට තත්පරයකදී විමුක්තිය, නිරෝගිකම, ධනය සහ සතුට ලැබෙන, සත්‍ය ගීතා පාඨශාලාවයි. එබැවින් ඔවුන්ගෙන් විමසන්න: අප 'සත්‍ය ගීතා පාඨශාලාව' යැයි ලියා තිබෙන්නේ ඇයි? 'ගීතා පාඨශාලාව' කියා ලිවීම, සාමාන්‍ය දෙයක්. ඔවුන් 'සත්‍ය' යැයි කියවන විට, ඇතැම් විට ව්‍යාජ එකක්ද තිබිය හැකි බව සිතිමට ඔවුන් යොමු වෙයි. එබැවින් ඔබ අනිවාර්යෙන් 'සත්‍ය' යන වචනය ලිවිය යුතුයි. පිවිතුරු ලෝකයට සත්යය, ස්වර්ණමය යුගය කියන අතර අපවිත්‍ර ලෝකය කලියුගය, යකඩ යුගය ලෙස හැඳින්වෙයි. ඔවුන් ස්වර්ණමය යුගයේදී පිවිතුරු විය. ඔවුන් එසේ වූයේ කෙසේද කියා ඔබට උගන්වනු ලබනවා. පියා අපට බුන්මාගේ මාර්ගයෙන් උගන්වනවා. ඔහු අපට උගන්වන්නේ වෙන කෙසේද? මෙම ශාස්ත්‍ර වටහාගන්නේ පෙර වක්‍රයේ මේවා වටහාගත් අය පමණයි. ඔවුන් හක්ති මාර්ගය යන වගුරෙහි සිර වී සිටියි. හක්තියේ බොහෝ ශෝභනය තිබේ. එය හිස්ස. මෙම අවධානය පමණක් ඇති කරගන්න: අප දැන් ආපසු නිවසට යා යුතුයි. අප පිවිතුරු වී ආපසු යා යුතුයි. මේ සඳහා ඔබ සිහිපත් කිරීමේ සිටිය යුතුයි. ඔබට දිව්‍යලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත් කරන පියාව, ඔබට සිහි කළ නොහැකිද? ප්‍රධාන දෙය මෙයයි. මෙහි උත්සාහයක් ඇති බව සෑම කෙනෙක්ම පවසයි. දරුවන් දේශන ලබා දෙන නමුත්, ඔවුන් යෝගාවේ සිටින අතර විස්තර කරන්නේ නම්, ඉන් හොඳ ප්‍රතිඵල ඇතිවෙයි. ඔබ සිහිපත් කිරීමේ සිටින විට, ඔබට ශක්තිය ලැබෙයි. සතෝප්‍රධාන් විමෙන් ඔබ සතෝප්‍රධාන් ලෝකයේ අධිපතියන් වෙයි. සිහිපත් කිරීම යනු, හසුරුවන ලද භාවනාව කියා ඔබ කියයිද? ඔබ පැය භාගයක් හසුරුවන ලද භාවනාවේ අසුන්ගෙන සිටි බව කීම වැරදිය. පියා සරලව පවසන්නේ මෙයයි: සිහි කිරීමේ සිටින්න! ඔබ ඉදිරියේ අසුන්ගෙන, ඉගැන්වීමට අවශ්‍ය නැත. ඔහු ඔබට බොහෝ නිධන් ලබා දෙන බැවින් ඔබ බොහෝ සෙනෙහසින් අසීමිත පියා සිහි කළ යුතුයි. සිහිපත් කිරීම සමඟින් ඔබගේ සතුටෙහි රසදිය කඳ ඉහළ නැගිය යුතුයි. එවිට ඔබට අතින්දිය සතුට දැනෙයි. පියා පවසන්නේ: ඔබගේ එම දිවිය ඉතා වටින්නේය. ඔබ එය නිරෝගිව තබාගත යුතුයි. ඔබ වැඩි කාලයක් ජීවත් වන පමණකට, ඔබ වැඩියෙන් නිධන් ලබා ගනී. ඔබ සතෝප්‍රධාන් වූ විට, ඔබට සම්පූර්ණ නිධන් ලැබෙයි. මුරලිය මගින් ඔබට බලය ලැබෙයි. අසිපතේද බලය තිබේ. ඔබට සිහිපත් කිරීමේ බලය තිබෙන විට, අසිපත තියුණු වෙයි. දැනුම තුළ එතරම් බලයක් නැත, එතරම් ප්‍රතිඵලයක් නොමැත්තේ මේ නිසයි. එවිට එම කෙනාට (ඔබ ඉදිරියේ සිටින කෙනා) යහපතක් සැලසීමට බාබා පැමිණිය යුතුයි. ඔබගේ සිහිපත් කිරීම, බලයෙන් පිරී ඇති විට, එවිට ඊතලය විඳිවනුත් සහ ගුරුවරු ආදීන්ට වැදෙයි. බාබා මෙසේ පවසන්නේ ඒ නිසයි: ඔබගේ වාර්ථාව පවත්වාගන්න. සමහරු පවසන්නේ, ඔවුන් බොහෝ සෙයින් බාබාව සිහි කරන නමුත් ඔවුන්ගේ කටවල් ඇරෙන්නේ නැති බවයි (ඔවුන්ට කතා කිරීමට නොහැක). සිහිපත් කිරීමේ සිටින්න, එවිට ඔබගේ පාපයන් දුරු වෙයි. අවිවා. සුබ රාත්‍රියක් දරුවනේ!

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. නිවසේ වාසය කරන අතර, ආධ්‍යාත්මික සේවයේ යෙදෙන්න. පිවිතුරු වී, අන් අයට පිවිතුරු කරවන්න.
2. මෙම ජීවමාන අපායේ වාසය කරන අතර, ඔබ අසීමිත පියාගෙන් ඔබගේ දෙවිලොව උරුමය හිමිකරගත යුතුයි. කිසිවෙකුට දුකක් නොදෙන්න.

වරදානය : ඔබ 'බාබා' යන එක් වචනයේ අවධානයෙන්, 'දුර්වලතා' යන වචනය අවසන් කර, නිරන්තරයෙන් බලවත් ජීවත්මයක් වේවා.

එය ඔබගේ සිහිවිලිවල, වචන, සංස්කාර හෝ ස්වභාවයේ වේවා, ඔබ ඔහුම දුර්වලතාවයක් ගැන කතා කරන විට ඔබ පවසන්නේ, 'මගේ අදහස මෙයයි' හෝ 'මගේ සංස්කාර මෙබඳුයි.' කෙසේවෙතත්, පියාගේ සංස්කාර සහ සිහිවිලි 'මගේ'ය. බලයේ සලකුණ වන්නේ, පියාට සමාන වීමය. එබැවින් ඔබගේ සිහිවිලි, වචන සහ සෑම දෙයකම 'බාබා' යන වචනය ස්වාභාවික කරගන්න, එමෙන්ම ඔහුම දෙයක් කරන විට, කරවන්නාර්ගේ (කරවන කෙනා) අවධානය තබාගන්න. එවිට බාබා ඉදිරියේ කිසිම මායාවකට, එනම් දුර්වලතාවයකට පැමිණීමට නොහැකි වෙයි.

පාඨය : පරිණත බවේ විශේෂත්වය ඇති අය, ඉබේටම සෑම කාර්යයකදීම සාර්ථකත්වය අත්කරගනී.

*** මිමි ශාන්ති ***